

Tijdschrift Voor Verzorgenden (TVV) is het vakblad voor verzorgenden IG, verzorgenden en helpenden, werkzaam in verpleeghuizen, verzorgingshuizen, thuiszorg, gehandicapenzorg en kraamzorg.

Redactie
Rhijja Jansen, hoofdredacteur
Gerben Stolk, eindredacteur

Redactieraad
Joyce Bleeker, Sandra Fortuin, Julian Hooikaas, Esther Kerkhoven, Sietske Posthuma en Marieke Püttmann

Redactiesecretariaat
BSL, t.a.v. TvV, Postbus 246, 3990 GA Houten,
tel. 030 - 638 38 43, redactie.tvv@bsl.nl

Uitgever
Yolanda Stil

TVV wordt uitgegeven onder auspiciën van de Stichting Publicaties voor Verpleegkundigen en Verzorgenden (SPVV) en is een uitgave van Bohn Stafleu van Loghum, onderdeel van Springer Nature.

Abonnementen
TVV verschijnt 6 keer per jaar.
Abonnementsprijs (tijdschrift + onbeperkt toegang tvvtotaal.nl + deelname TVVcheck): € 78,00 per jaar. Studenten ontvangen 50% korting.
Abonneren? Ga naar www.tvvtotaal.nl/abonnement

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd tenzij twee maanden voor de vervaldatum is opgezegd via het daarvoor bestemde formulier op www.bsl.nl/klantenservice. Als vakblad hanteren wij de opzegregels uit het verbintenisrecht. We gaan er vanuit dat je het abonnement uit hoofde van jouw beroep hebt afgesloten.

Abonnementenadministratie
Klantenservice Bohn Stafleu van Loghum, Postbus 246, 3990 GA Houten, tel. 030 -638 37 36. Bij wijziging van de tenaamstelling en/of adres verzoeken wij de adresdrager met de gewijzigde gegevens op te sturen naar afdeling Klantenservice of wijzigingen door te geven via het formulier op www.bsl.nl/klantenservice.

Advertenties
Cross Media Nederland: tel. 010 - 742 10 20, zorg@crossmedianederland.com
Arbeidsmarktcommunicatie: tel. 030 - 638 39 56, joris.kranenburg@bsl.nl
Aanleveren advertentiemateriaal: tel. 030 - 638 36 03, traffic@bsl.nl

Voorwaarden
Op leveringen en diensten zijn de bij de Kamer van Koophandel gedeponeerde algemene voorwaarden van Springer Media B.V. van toepassing, tevens raadpleegbaar op www.bsl.nl. De voorwaarden worden op verzoek toegezonden. Het overnemen en vermenigvuldigen van artikelen en berichten uit dit tijdschrift is slechts geoorloofd met bronvermelding en met schriftelijke toestemming van de uitgever. Het verlenen van toestemming tot publicatie in deze uitgave houdt in dat de Standaardpublicatievoorwaarden van Springer Media B.V., gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel te Utrecht onder dossier nummer 3210/635, van toepassing zijn, tenzij schriftelijk anders is overeengekomen. De Standaard publicatievoorwaarden voor tijdschriften zijn in te zien op www.bsl.nl/doelgroepen/auteurs/ of kunnen bij de uitgever worden opgevraagd. www.bsl.nl

© 2021 Bohn Stafleu van Loghum
ISSN 0921-5832

De online publicatie van deze uitgave kan verschillen van de printversie, check daarom altijd online voor de meest actuele publicatie (version of record).

*'IK ZEG TEGEN MIJN DOCHTER
DAT ALLES GOED KOMT
EN DAT ZE VEILIG IS'*

ZORG BELEVEN ALS MOEDER

En dan is er opeens die app van mijn dochter, waarin ze schrijft dat ze opgenomen is op de Eerste Hart Hulp en nog niet weet wat er gaat gebeuren.

Ik bel, ze neemt niet op. Wat is er aan de hand? Alle radars beginnen te draaien, maar ik kan niets anders dan afwachten. Eindelijk belt ze: 'Mama, ik moet naar de hartbewaking en ben zo bang.' Als ik vraag of ik bij haar mag komen, krijg ik een nee. Door de coronamaatregelen is het niet toegestaan. Het doet me denken aan mijn werk, toen het coronavirus uitbrak in ons verpleeghuis. Familieleden kregen te horen dat ze niet mochten komen en hun geliefde niet konden zien. Rationeel kon je dit begrijpen, emotioneel was dit lastiger. Nu snap ik het opeens wel. Je wilt respect hebben voor de regels, maar tegelijkertijd wil je als moeder bij je dochter zijn, al is het maar even.

Dus bel ik naar de afdeling. Een verpleegkundige zegt dat ze 'even gaat overleggen'. Wat duurt de tijd dan lang! En de klok tikt door. Allerlei gedachtes gaan door mijn hoofd. Eindelijk krijg ik de verpleegkundig weer aan de lijn en ik mag vijf minuten bij mijn dochter zijn. Als uitzondering, omdat mijn dochter als verpleegkundige in dat ziekenhuis werkt. Ik ben nooit zo blij geweest met vijf minuten! Eenmaal in het ziekenhuis aangekomen, zie ik mijn dochter aan de monitor liggen en krijg ik van haar een blik die voor mij de mooiste is. Ik zie het vertrouwen in wat ik haar als moeder onvoorwaardelijk kan geven. Mijn dochter pakt mijn hand en ik zeg: 'Alles komt goed, je bent hier veilig.'

Mijn dochter was opeens patiënt en niet de verpleegkundige die een uur ervoor aan het werk was in hetzelfde ziekenhuis. Voor mijn dochter was ik de moeder, maar ook iemand die de zorg kent, wat maakt dat je kritische vragen blijft stellen. Ik ben nu geen zorgverlener, maar familie van de patiënt. Dat geeft een kwetsbaar en afhankelijk gevoel van de zorgmedewerkers. Die hun uiterste best doen, maar niet altijd oog hebben voor onze emoties. Inmiddels is mijn dochter weer thuis en gaat het goed met haar. Maar deze ervaring leerde me opnieuw hoe belangrijk het is dat je met je volle aandacht bent bij degene voor wie je zorgt, en zijn familie. Niet alleen op medisch gebied, maar óók emotioneel.

Marieke Püttman is zorgmedewerker in woonzorgcentrum Maria Dommer in Maarssen

Foto: Jan Willem Schouten

